

766100

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

**CONTRIBUȚII TEORETICE ȘI PRACTICE
ÎN DOMENIUL
POLITICILOR MONETARE ȘI BANCARE**

BCU Cluj-Napoca

BIBCN201009509

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
București, 2009

572056

București, 2009

Copyright © Editura Academiei Române, 2009.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

Calea 13 Septembrie nr. 13, Sector 5

050711, București, România

Tel: 4021-318 81 46, 4021-318 81 06

Fax: 4021-318 24 44

E-mail: edacad@ear.ro

Adresa web: www.ear.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ISĂRESCU, MUGUR

**Contribuții teoretice și practice în domeniul politicilor
monetare și bancare / Mugur Constantin Isărescu – București:**
Editura Academiei Române, 2009-

2 vol.

ISBN 978-973-27-1892-6

Vol. I. – 2009 – isbn 978-973-27-1933-6

336.74

Redactor: MIRCEA DOBRE

Tehnoredactor: VIOLETA DORINA VLAD

Coperta: FLORENTINA MARIA POPESCU,
MARIANA ȘERBĂNESCU

Format: 16/70 x 100

Coli de tipar: 32,5

C.Z. pentru biblioteci mari: 332(498)

C.Z. pentru biblioteci mici: 33

statut de către comunitatea financiară internațională. Indicatorul economic cel mai important în judecarea performanțelor unei economii este, alături de creșterea economică, evoluția ratei inflației. Iar scăderea inflației nu este sustenabilă dacă nu este însoțită de restructurări credibile în sfera economiei reale, a pieței muncii sau a balanței de plăți.

P01 2.2.2. „Pentagonul stabilizării macroeconomice” – instrument pentru analiza comparativă

Pentru a ilustra interdependența dintre inflație și alți indicatori economici, poate fi utilizată o reprezentare grafică propusă inițial de economistul polonez Grzegorz Kolodko, care a numit-o „pentagonul stabilizării macroeconomice”. În cadrul acestei abordări, sunt luați în considerare cinci parametri-cheie ai oricărei economii (rata de creștere economică, rata șomajului, rata inflației, deficitul bugetar ca procent în PIB, respectiv deficitul contului curent al balanței de plăți ca procent în PIB) și, pe o scală gradată *ad hoc*, este reprezentată starea acestor parametri la un anumit moment, de exemplu într-un an. Limitele acestei abordări constau în faptul că ea nu surprinde tensiunile ascunse acumulate în sistem, dezechilibrele subterane care dau uneori impresia de stabilitate, dar care, în fond, exprimă nesustenabilitatea proceselor macroeconomice.

În graficele I.2.10-I.2.16 este reprezentată o comparație în evoluție dinamică (anii 1989-1994) între nivelul acestor parametri în România și, respectiv, în Cehoslovacia (din 1993, Republica Cehă), Polonia și Ungaria. Aceste grafice permit o vizualizare a compromisurilor (*trade-offs*) de politică macroeconomică, respectiv a *mix*-ului de politici pentru care a optat fiecare țară în parte.

În anul 1989 (Graficul I.2.10), economia României se caracteriza printr-un șomaj și o inflație cvasiinexistente, printr-un excedent al

bugetului de stat și al contului curent. Acest *mix* extrem de restrictiv avea însă un cost mare, exprimat cu deosebire prin creștere economică negativă. Spre comparație, în același an, 1989, economia Poloniei se caracteriza printr-o inflație foarte înaltă și printr-un deficit bugetar uriaș, ca o condiție a menținerii la zero a ratei șomajului și a unei anumite creșteri economice. Economia Ungariei putea să se mențină într-un echilibru temporar numai în condițiile unui puternic deficit al contului curent.

În 1990 (Graficul I.2.11), a avut loc o primă modificare majoră în politica economică a autorităților române: în scopul menținerii unor rate scăzute ale șomajului și inflației, a fost admis un deficit substanțial al contului curent. Dezechilibrele economice s-au reflectat în prăbușirea producției. În Polonia, rata inflației a depășit 500 la sută, în timp ce economia Cehoslovaciei nu părea să resimtă șocul schimbării de sistem. În această țară s-a procedat la o devalorizare inițială foarte puternică a coroanei, până la niveluri care depășeau cursul practicat pe piața neagră (fără a fi însoțită de ajustarea salariilor), ceea ce a condus la ameliorarea rapidă a balanței de plăți.

Anul 1991 (Graficul I.2.12) a reprezentat, pentru întregul grup de țări, anul distorsiunilor maxime. În România, producția a scăzut, iar inflația a crescut, în condițiile menținerii unui șomaj nesemnificativ. Deficitul contului curent a fost limitat, la fel ca și cel bugetar (chiar dacă deficitul cvasibugetar s-a accentuat, fără a fi surprins de acest grafic). În Polonia, rata șomajului a crescut, dar inflația era deja în scădere. Deficitul de cont curent și cel bugetar s-au înrăutățit sensibil, dar căderea producției a fost de mai mică amploare decât în celelalte țări. În Cehoslovacia, acesta a fost singurul an cu o inflație semnificativă și cu o deteriorare dramatică a creșterii economice, pe când în Ungaria toți indicatorii s-au înrăutățit, cu excepția contului curent.